

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60 szám — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küllve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak fiókaiban

Felolós szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,
ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Írta: Kézírtai:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

3 hasábos garandor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
2 hasábos garandor 3 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

Denunziatorische Berichte.

Brassó, szept. 16.

Lapunk más helyén, „Az új zászlórendelet története” cím alatt, helyreigazítottuk azt a mesét, a melyet a „Kr. Tageblatt” f. hó 8-diki számának vezércikkében, azon okok felderítése céljából tett közzé, a melyek az új zászlórendeletet előidézték.

A figyelmes olvasó azonnal észreveendi helyreigazításunkból, hogy a „Kr. Tageblatt” információi és a mi utánjárásunknak eredménye között lényeges eltérések vannak.

Az első lényeges eltérés az, hogy a míg a „Kr. Tageblatt” meséje szerint a kék-piros zász zászló kizárólagos használatának a rendőség által egy zász temetés alkalmából történt megakadályozása szolgáltatott okot az alispánnak a belügyminiszterhez intézett szerencsétlen kimeneteli felterjesztésre, addig a mi értesüléseink szerint Románia zászlójának zász ünnepélyen zászok által történt kitűzése adott arra alkalmat.

Hát az mindenesetre nagyon jellemző, hogy zászok, a kik inkább lemondanak a kék-piros zász lobogó alatt történő testületi felvonulásról, mintsem hogy ezen zász lobogó mellett a törvényes rendelet értelmében az állam lobogójának is helyet adnának: önkényt, minden kényszerítés sőt minden külső ok nélkül kitűzik ünnepélyükön Románia lobogóját, idegen állam színeit, dacára annak, hogy ez a cselekmény az állam kormányja által az állam területi épsége ellen intézett merényletnek van minősítve.

És lényeges különbség mindenesetre az, hogy nem a zász lobogó használatának korlátozása, hanem egy idegen állam, Románia színeinek alkalmazása miatt indított vizsgálat eredménye következtében érezték az illetők szükségét a színek, jelvények és lobogók használatáról szóló miniszteri rendelet módosítása érdekében lépéseket tenni.

Ezek után valójában úgy tűnik fel az új zászlórendelet, mint a nemezis boszuló kezének munkája.

De van egy másik lényeges eltérés is a „Kr. Tageblatt” előadása és a mi értesüléseink között.

A mi értesüléseink szerint a rendelet okozója közvetve dr. Lurtz Károly, a kinek mint az ünneplő egyesület elnökének ügyelnie kellett volna arra, hogy az ünnepélyen a román zászlót ki ne tüzzék, de a ki erre nem ügyelt kellően és így bekövetkezni engedte azokat az eseményeket, a melyek következtében és a f. évi június 21-diki városi közgyűlésen tett interpellációjából gyaníthatólag valószínűleg az ő kezdeményezése illetve óhaja folytán, az alispán a belügyminiszterhez felterjesztést tett. A rendelet közvetlen okozója pedig az alispán, a ki az eddigi szabályzatok módosítása érdekében tett felterjesztésével a belügyminisztert az új rendelet kiadására provokálta.

Isten mentsen minket attól, mint ha akár dr. Lurtz Károlynak, akár az alispán urnak szemrehányást akarnánk tenni jelen sorainkkal; ellenkezőleg hálásak vagyunk irántok azért, a mi történt. Elismerésünk pedig különösen dr. Lurtz Károlyt illeti, a kinek fanatismusa, — vagy hogy dr. Schmidt Károly képviselő kifejezésével éljünk — fajgyűlölete és nemzetiségi elbizakodottsága, nem először és bizonyára nem is utolszor vált hátrányára a zászoknak.

Jelen sorainkkal csak azt akartuk constatalni, hogy dr. Lurtz Károly, az oka a felterjesztésnek, a felterjesztés pedig — a mint azt felig-meddig duzogva a „Kr. Tageblatt” is beismeri, idézte elő a rendelet kibocsátását.

A „Kr. Tageblatt” szerint azonban — és ez a nagy különbség a „Kr. Tageblatt” és a mi értesülésünk között — az alispán felterjesztésén kívül még más árulkodó jelentések (denunziatorische Berichte) is mentek a miniszterhez, hogy az ilyen intézkedésre szánta el magát.

Ez a kijelentés mindenesetre nagyon hízegő úgy annak a miniszternek önállóságára, a ki iránt Obert Ferencz teljes bizalommal van, mint az alispánra, a kinek csak annyi hitele van a miniszter előtt, hogy felterjesztését árulkodó jelentésekkel — valószínűleg névtelen levelekkel kontrakarizozni — ellensúlyozni, sőt megerőtleníteni lehet.

Valjon honnét származhattak azok a foganatos árulkodó jelentések? Áhá! Most már értjük. A „Kr. Tageblatt” csak annyit mond, hogy a felett nem sokat kell az embernek a fejét törnie és ezzel mindent megmond; mert ezt a megjelölést a dolog természeténél fogva nem lehet másra vonatkoztatni, mint várme-gyének főispánjára és e szerint várme-gyének főispánja volna az, a ki az alispán jelentései mellett a zász faj iránt nagyon ellenséges, árulkodó jelentéseket (denunziatorische Berichte) küld a miniszterhez.

A „Kr. Tageblatt”-nak, ezt az eszeveszett állítását ezennel a leghatározottabban visszautasítjuk és azt hisszük és megvagyunk róla győződve, hogy a midőn ezt tesszük, egyetért velünk minden tisztességes ember, a ki főispánunkkal akár csak futólagosan is valaha érintkezett.

Visszautasítjuk a „Kr. Tageblatt”-nak jelzett minősíthetlen támadását nemcsak azért, mert a legilletékesebb helyről felvagyunk hatalmazva annak kijelentésére, hogy ő méltósága a főispán ur ezen zászló-ügyben egyáltalában semmiféle felterjesztést avagy jelentést nem küldött a miniszterhez, kivéve azt, a melyben az új rendeletnek a tüzőtó-kongresszus idejére történő felfüggesztését kieszközölte, hanem, és különösen azért, mert főispánunk, őszinte, nyílt és minden alattomoságtól ment egyenes jelleménél és azon lovagiaságánál fogva, a melyet magatartásában mindenki irányában, barát és ellenség iránt egyformán, tarusítani szokott, magasan felette áll az ilyen alacsony rágalomnak.

Máskor ám hallgasson a főispánról az elismerés; de akkor, a midőn az ő

jellemének érintésével egyszersmind a nemzeti lobogó diadalát akarják elhomályosítani, annak az alaptalan rágalomnak a világgá kürtölésével, hogy a nemzeti lobogó teljes érvényesülését nem egyenes és nem tisztességes uton, hanem *árulkodó jelentések* által érte el a magyarság: akkor kötelessége minden tisztességes magyar embernek, hogy még netalán személyes tekinteteket is félretéve, nyíltan tanuságot tegyen arról, hogy alattomos, ravasz és fondorkodó eljárást a főispán részéről soha nem tapasztalt, hanem igenis azt, hogy a becsületről és tisztességről neki nagyon is szigorú fogalmai vannak.

Valóban nagyon sajnálatra méltó, hogy a „Tageblatt” csak azért, hogy erkölcsileg lesilányítsa a magyar nemzeti lobogónak teljes jogaiba való visszahelyezésével elért eredményt, már erre a térre viszi át a harcot és még annak a férfinak a jellemét is kész elhomályosítani, a ki a „Tageblatt” által is folyton kíváncsnak hirdetett társadalmi békének minden elődjénél őszintébb és szerencsésebb kezű munkása és a ki a szász érdekek iránt is kellő érzékkel, a szászok iránt táplált rokonszenvét kifogástalan magyar hazafias érzelmeivel, szász vezéregyének elismerése szerintis, mindig tapintatosan összetudta egyeztetni.

Avagy talán azért volt szükséges ez a főispán ellen intézett támadás, hogy dr. Lurtz Károly és az alispán a zászló-ügyben kezdeményezett kedvezőtlen eredményű vállalkozásaikért rehabilitáltassanak?

Alig néhány napja, lapunk egyik számában közölve olvasóinkkal azt a támadást, a melyet a két helybeli szász lap épen oly ügyben intézett ellenünk, a melyben a mint kimutattuk, a lehető legnagyobb rokonszenvvel irányokban jártunk el, azt kérdeztük magunktól: Érdemes-e a szászok dolgaival rokonszenvesen foglalkozni?

Ha a főispán ur magános perczeiben visszaidézi lelkének szemei elé a multakat és azokban azt a sok gyanúsítást és rágalmat, a mit saját fajbeliei részéről hazafias érzelmeit illetőleg épen azért kellett szenvednie mivel a nemzetiségi kérdés gordiusi csomóját itt kötöttünk nem karddal, hanem a kellő mérséklet, engedékenységgé és méltánylás szelid eszközeivel kívánta megoldani és azután elolvassa mégegyszer a „Kr. Tageblatt” szóban forgó cikkelyét, akkor bizonyára az ő lelkében is feltámad az a kérdés: „Érdemes-e a szászok ügyeivel rokonszenvesen foglalkozni?” — és ha nem tagadja is meg eddig követett politikájának a mérséklet és jóhiszeműség alapzataira tervezett épületét, az eddigiekből levonható kellő tanuságot mindenestre megszivlelendi

és nézetei a szászokkal szemben követendő magatartást illetőleg, valószínűleg módosulni fognak.

Az új zászlórendelet története.

Brassó, szept 16

A „Kr. Tageblatt” f. hó 8-iki számában „Die neueste Fahnenangelegenheit” cz. vezércikkében a következőképpen adja elő az új zászlórendelet keletkezésének okát és körülményeit:

„Tudomásunk szerint ez a rendelet nemcsak úgy az égből potytyant alá, hanem az alispánnak egy felterjesztése által úgy szólván *provokálva* lett. Az alkalmat erre — ha jól vagyunk értesülve — a következő konkrét eset szolgáltatta: Valamelyik szász egyesületnek egyik tagja elhalálozott és az egyesületi tagok régi szokásukhoz hiven, a gyászfátyollal bevont egyesületi zászló alatt akartak a temetésre testületileg kivonulni; a rendőrség azonban, a fennálló szabályokra hivatkozva, azt kívánta, hogy a gyászfátyollal bevont egyesületi zászló mellett a magyar nemzeti lobogót is visyék a menet élén. Miután éppenséggel nem lehet gondolni, hogy e gyászsalkalmat az egyesület *tüntetésre*, még pedig talán éppen *politikai tüntetésre* akarja felhasználni, az egyesület tagjai a rendőrség ezen kívánságában illetve abban, hogy az illető rendőri szabályzatot ezen gyászos alkalomra ki is akarta az terjesztetni, az egyesületre és annak tagjaira nézve *sértő* gyanakodást láttak és ezért inkább teljesen lemondottak a zászló alatt történő felvonulásról. Ez az eset szolgáltatott első sorban alkalmat arra, hogy az alispán a lobogó alkalmazása ügyében világosabb rendeletet provokálандó, a belügyminiszterhez felterjesztést tett.

A jelenleg fennforgó viszonyokat tekintve, tagadhatatlan, hogy a mi jól felfogott érdekeinkben sokkal helyesebben cselekedett volna az alispán, ha nem *tett* volna felterjesztést és nem provokálta volna azt a rendeletet, a mely mélyen sérti a mi hazafias érzelmeinket annál is inkább, mert oly benyomást tesz ránk, mint a kivételes törvény, a melyet rakoncátlan elemek ellen hoznak.

Amde azt hisszük, hogy ebben az esetben nagyon meddő dolog volna a történetet *ily irányban* tovább üzni-üzni, mert azt is be kell vallanunk, hogy nem tudunk szabadulni attól a gondolattól, hogy az alispán felterjesztésén kívül, bizonyosan még *más*, fajunk iránt nagyon ellenséges, árulkodó (denunziatorische) jelentések is mentek a miniszterhez, hogy az, *ilyen* intézkedésre szánta el magát.

A felett pedig, hogy honnan eredett ezen épen oly valótlan mintaljas árulkodás, azt hisszük nem sokat kell az embernek a fejéttörnie.

Mi első sorban most azokat a következményeket tartjuk fontosaknak, a melyek ezen nézetünk szerint nagyon szerencsétlen rendelet folytán kimaradhatatlanok lesznek sath.

Igy írja le a legújabb zászlórendelet keletkezését a „Kr. Tageblatt”.

Utána jártunk a dolognak, mert az utóbbi eseményeken okulva, tartottunk attól, hogy a „Kr. Tageblatt” megint nem a valószínűságnak megfelelően adta elő a tényállást;

már pedig azt nem óhajtottuk, hogy ezen korszakot alkotó esemény előállításának okairól és körülményeiről tévesen legyen informálva az emberiség és a világtörténet hitelességén újabb csorba essék. Utána jártunk a dolognak és utánjárásunk eredményét a következőkben foglaljuk össze:

A f. évi május 22-én avatták fel a brassói szász-kerékpár-egyesület új lobogóját a szász leányiskola előtt lévő téren nagy ünnepélyességgel. A téren nagy tribün volt emelve, a melyen a szász dalárda foglalt helyet. A diszítésnél a rendezőség azt a tapintatlanságot követte el, hogy az állam és a város színei mellett Románia színeit is alkalmazta. A hatóság megindította a vizsgálatot és a diszítésnél tetteg közreműködőket, valamint az egyesületi zászlók gondozóját, egyenkint két napi elzárásra és 15 frt. pénz büntetésre ítélte a rendőrkapitányság.

A vizsgálat azonban még egyéb igen érdekes dolgokat is derített ki. Bebizonyosodott ugyanis, hogy a szóbanforgó ünnepély alkalmával csakugyan alkalmaztak két román zászlót, de ezt a corpus dilecti képező két román zászlót a rendőrségnek a legszorgosabb kutatás után sem sikerült megtalálnia.

A diszítésnél közreműködő és rendőrileg elítelt két egyén azt vallotta, hogy a román zászlókat a diszítés leszedése után dr. Lurtz Károlyhoz, mint az egyesület elnökéhez vitték azon kérdéssel, hogy mit csináljanak vele, a mely körülményből azt lehetne következtetni, hogy a nevezett zászlókat tőle is kapták. Ez a tény azonban beigazolvva nem lett. Dr. Lurtz Károly bevallotta a román zászlók átvételét, de azok kiszolgáltatását megtagadta, mert azokat saját állítása szerint — *elégette*.

Ez az eset indította az alispánt arra, hogy felterjesztést tegyen a belügyminiszterhez a zászlók, jelvények és színek használatát illető rendelkezéseknek *s z a b a t o s a b b és v i l á g o s a b b* szabályzat által történő megállapítása iránt.

A belügyminiszter f. évi aug. 1-én 82290. sz. alatt azt válaszolta az alispán felterjesztésére, hogy „a vármegye illetőleg a város színeinek és zászlóinak használatát kizárólag csak az illető hatóság középületein vagy az általa készített diszítéseknél p. o. diadalkapukon, emelvényeken, árboczokon stb. és csakis az alatt a feltétel alatt engedhető meg, hogy a magyar nemzeti lobogó a középületeken vagy diszítéseken előkelő helyen megfelelően képviselve legyen. A kormányhatóságilag megerősített alapszabályok alapján fennálló egyletek, nyilvános helyeken és összejöveteleknél saját zászlójukat szabadon használhatják, kíváncsnak azonban, hogy a felvonulásoknál vagy körmeneteknél a magyar nemzeti lobogó legalább a menet élén szintén vitessék. Önként következik, hogy idegen államok színeinek és zászlóinak használatát feltétlenül tilos és ezen tilalomnak megszegése a 26559—74. és 62693—85. sz. itteni rendeletek értelmében kihágást képez.”

Magától értetődik, hogy a belügyminiszter ezen válaszára nagy riadalom támadt, annál inkább is, mivel küszöbön állott a tűzoltók kongresszusa, a midőn sok szász tűzoltó testület is szándékozott Brassóba jönni és a mikor ennek a rendeletnek az lett volna a következménye, hogy a szászok semmiféle zászlót sem tüztek volna ki és így a tűzoltó ünnepély meglehetősen disztelenül tolt volna le. Ennek következtében a szászok különböző oldalról előterjesztett ké-

résére kieszközölte a főispán azt, hogy a miniszter ezen rendeletet a tüzoltó kongresszus idejére felfüggesztette és megengedte, hogy azon egy alkalomra a régi rendelet maradjon hatályban. És ez volt az oka annak a körülménynek, a mely szerint az aug. 1. kelt belügyminiszteri rendeletet a rendőrkapitányság csak szeptember 3-án hirdette ki.

Ezekben adjuk röviden az új zászlórendeletnek a «Kr. Tageblatt» közlésétől lényegesen eltérő történetét, megjegyezvén, hogy az eltéréseket lapunk mai vezércikkében érdemlegesen méltatjuk.

HIREK

Brassó, szept. 16.

— A király köszönete. A király Wlassics Gyula kultuszminiszter útján fejezte ki köszönetét Müller szász püspöknek azon hódoló táviratért, melyet a Teutsch-emlékünep alkalmából az evangélikus egyházgyűlés nevében intéztek ő Felségéhez.

— Kakuja Károly — királyi tanácsos. A király K a k u j a y Károly Brassó-vármegye tanfelügyelőjének a királyi tanácsosi címet adományozta.

— Fellebbezés a zászlórendelet ellen. A szász leányiskola igazgatósága azon alkalomból, hogy a nevezett iskola multkori őszi ünnepélyén a rendőri közeg letette a szász leányokkal a piros-kék jelvényeket, szalagokat és diszítéseket, fellebbezést adott be a zászlóra vonatkozó és a rendőrkapitány által s. hó 3-án kibocsátott hirdetmény ellen. E fellebbezés azonban a rendőrkapitányság által elutasított azon indoklással, hogy hirdetmény ellen fellebbezésnek helye nincs, a rendőri közegek által netalán elkövetett szabálytalanságok ellen azonban feljelentés tehető. Az elutasítás ellen nevezett igazgatóság újabb fellebbezéssel élt és így az ügy az alispán döntése alá kerül.

— Elhalasztott kirándulás. A brassói m. kir. állami főreáliskolának Segesvárra és Fejéregyházára tervezett kirándulása kedvezőtlen időjárás miatt a mai napról elhalasztott.

— Megjötték a katonák. Egy hónapi távollét után helyőrségünk katonái ma délelőtt megérkeztek. Az 50. gyalogezred két zászlóalja 9 óra tájban vig zenészó mellett vonult be a Fekete utczai laktanyába. Ugyancsak ma délelőtt jött meg a 34-ik hadosztály tüzérezred és az 1-ső huszárezred is.

— Szüreti ünnepély. A brassói iparos ifjak önképző egylete október hó 1-én (vasárnap) a «Grand Hotel» egyletihelyiség nagytermében nemzetközi zona posta-, és tánczczal egybekötött zártkörű trétás szüreti ünnepélyt rendez.

— Elfogott betörő. Egyik helybeli vendéglőben az este a rendőrség letartóztatta Todor István kőművesegédet, a ki tegnapelőtt éjjel a honvéd laktanya népfőlkelési irodájába betört s onnan 110 forintot elloptott. Todor István mint tartalékos honvéd-altsízt fegyvergyakorlatra volt bevonulva s ezen idő alatt a nevezett irodában dolgozott. — Tegnapelőtt délelőtt szabadságolták és éjjel elkövette a betöréses lopást. Az elloptott 110 forintból mintegy 60 forintot kaptak meg Todor Istvánnál.

— Örökbe-adó. Családi körülmények miatt egy 7 éves róm. kath. leányka azonnal örökbe-adó. Bővebb felvilágosítást ad lapunk kiadóhivatala.

— Öngyilkosság. Muntean Florea 17 éves ácsinas, szülőinek Pe-Costa 57. sz. alatti

házában tegnap délután felakasztotta magát. — Az öngyilkosság oka ezideig még nem tudható.

— Tiszay Dezső színtársulata nagy-szerű művészi élvezetet szerzett a napokban az egri közönségnek. A «Görög rabszolgá» cz. operettet adta elő a társulat gyönyörű diszletekkel és kitűnően sikerült kivitelben. A diszleteket Tiszay külön ez alkalomra készíttette mintegy 900 forintnyi költséggel, ezenkívül az összes személyzet új színpadi öltö-zéket kapott. A tánczokat a budapesti népszínház ballettmestere tanította be. A közönség — mint az ottani lapok írják — el volt ragadtatva az előadás által. E hó 26-án Tiszay Dezső színtársulata Pécsre megy és ott e hó 29-én tartja a megnyitó előadást. Eljő-e hozzánk tavasszal? Arra a t. cz. bérlok adhatnak választ.

— Szászok a magyar színügyről. A Szász Régenben megjelenő szászlap a következőket írja: »Városunkban már hosszabb idő óta tartozkodik magyar színtársulat és tart előadásokat. Daczára annak, hogy a társulat több kitűnő erő felett rendelkezik és mindent elkövet a közönség kielégítése céljából, mégis majdnem minden este üres ház előtt kénytelen játszani. Bizonyítéka ez annak, hogy az itteni magyar közönség még csak rövid időre sem képes színtársulatot tartani és a mint az eddig városunkban megfordult magyar színtársulatok, úgy ez is itt fog tönkre menni. Mi ugyan sajnáljuk a társulat egyes tagjait, a kik a mindennapi kenyeret is nélkülözni kénytelenek, másrészt azonban elégtételül szolgál nekünk az a tapasztalat, hogy a magyarság olyan kevés érzékkel bír a színművészet iránt és e tekintetben sokkal hátrább áll mint mi szászok, mert mi legalább nem engedjük koldusbotra jutni színészeinket.« Átvetiük a szász lap ezen közleményét azért, mert nálunk is éppen most a színügy kérdése aktualis. Tegnap vezércikkünk kitéjtette, hogy még-csak fele van aláírva azon bérleti összegnek, a mely szükséges ahhoz, hogy tisztességes színtársulatot kaphassunk és hogy ez a színtársulat itt megélhessen. A szászrégeni szász lap közleménye legyen számunkra »memento« arra nézve, hogy a magyar színügy iránt az elmúlt évben tanúsított lelkesedésünket lankadni ne engedjük, nehogy a mit a szász-régeni szász lap az ottani magyarokról írt, azt a jövő évben a »Kronstädter Zeitung« mutatis mutandis r ó l u n k írja i l y k é p e n: »Mi ugyan sajnáljuk a társulat egyes tagjait, a kik a mindennapi kenyeret is nélkülözni kénytelenek, másrészt azonban elégtételül szolgál nekünk az a tapasztalat, hogy a brassói magyarság olyan kevés érzékkel bír a színművészet iránt és e tekintetben sokkal hátrább áll mint mi szászok, mert mi legalább nem engedjük koldusbotra jutni színészeinket.«

— Gábor Áronnak, az 1848-iki szabadságharcz ágyu-hőseinek Bereczkben felállítandó szobrára újabban 192 forint 38 krt adakoztak.

— Inkább a halál mint a szegény. Keresztes Gyula szacsvai (Háromszékmegye) földbirtokostól a mult héten elloptak 24 kalangya zabot. A megejtett csendőri nyomozat a tetteseket hamar kiderítette Izsák Bálint és Szabó Ignác egerpataki lakosok személyében. Szabó Ignác neje annyira szívére vette férje ezen megszégyenítő tettét, hogy másnap minden butorával elköltözött a háztól, férjét elhagyta. A lopás miatti szegény és felesége eltávozása annyira megzavarták a szerencsétlen 27 éves Szabó Ignác lelki egyensúlyát, hogy keservében szobájában fel-

akasztotta magát. Mire tettét észrevették, már halva volt.

— A ki a sógorát akarta meggyilkolni. A napokban Köcszpaták háromszékmegyei községben Albert László földmives éjféli idején az ablakon keresztül rálőtt Para Ferencz sógorára. A felriasztott szomszédok Para Ferencz lakásába tódultak, hol a vértől borított házigazda még annyit tudott mondani nekik, hogy »sógorom az ablakon keresztül meglőtt« s ezzel összerogyott, elvezítette eszméletét. Rögtön értesítették az esetről a csendőrséget s orvos után küldtek s alig egy óra lefolyása alatt megjelentek úgy a csendőri járőrök, valamint dr. Barabás Sándor körorvos is, kinek életmentő eljárását siker jutalmazta, a mennyiben sikerült az életveszélyesen sérült egyént eszméletre téríteni s azt megfelelő kötéssel ellátva, beható műtét végett beszállíttatni a megyei kórházba. A sérült által megnevezett Albert László beismerte, hogy sógorát családi viszálykodás miatt ő lőtte meg s most a sepsi-szentgyörgyi kir. járásbírósi fogházban várja megérdemelt büntetését.

— Új templom Nagy-Szebenben. A nagy-szebeni gör. keleti konzisztorium elhatározta, hogy Nagy-Szebenben új templomot építtet. A templom építési költsége 300-320.000 korona. Az építési tervekre pályázatot hirdettek. Az első díjat nyert pályamű 2000 korona, a második 1500 korona és a harmadik 1000 korona jutalmat kap. A templom 1500 személy befogadására tervezendő. A pályaművek a nagy-szebeni konzisztoriumhoz 1900 január 15-ig nyújtandók be.

— Jókai megházasodott. Ezen czím alatt a ma érkeztet »Ellenzék« szeptember 15. kelettel az alábbi budapesti táviratot közli: »Az »Esti Ujság« jelenti, hogy Jókai Mór tegnapelőtt este titkon megesküdt Nagy Bellával, s tegnap este elutazott vele Olaszországba.« — Ugy hisszük, hogy az »Ellenzék« ezen legújabb híre is csak k a c s a t. i. hírlapi kacsa.

— Osztálytanácsosból községi jegyző. Csikvármegye Szárhegy nevű községben B o r s z é k y Soma nyugalmazott miniszteri osztálytanácsos pályázik a községi jegyzői pályára.

— Új pénztintézet. Székelyudvarhelyi Kereskedelmi Takarékpénztár czéggel új pénztintézet alakult Székely-Udvarhelyen. Az aláírási tervezetet a héten küldték szét.

— Kiállítás. Amint értesülünk, Wéber Róbert ur az áruk bevásárlási árait leszállította és a szőnyeg újdonságok holnap — vasárnap — délután 2 órától este 9 óráig a Kolostor utca 5. sz. alatti gyári raktárában a t. közönségnek közszemlére lesznek kitéve.

— T. olvasóink figyelmébe ajánljuk Orlai Sándor Palais Royal áruházát, (Budapest, Koronaherczeg utca 8), hol ezer és ezer szebbnél szebb tárgy van állandóan kiállítva. Különösen telemlitendők: gyémánt utánzat ékszerek, valódi arany és ezüst foglálásban, keleti gyöngyutánzatok, párisi legyezők, nászajándékok u. m. china-ezüst áruk, bronz disz-álló órák, zsebórák, bördisz-műáruk, ezüst botok, peluche- vagy bőr varró- és ékszerdobozok, arany és bőr övek stb. Képes árjegyzéket ingyen küld a hirneves czég, mely a meg nem felelő tárgyakat visszaveszi.

— Felfogtak egy tarka, kávészintű vizsla kutyát, mely nyakán nagyszebeni jegyet hord. Átvehető a rendőrségtől.

Mórathon

A magyar korona országainak gyári raktára Weber Ottó és Társánál Bpest Erzsébet körút 19.

A legkitünőbb dohány vegyíték és majdnem mindenütt kapható.

Brassó és vidékének főraktára: 432 (1 10)

Fischer Samuel látszerésznél Kolostor-utca.

Minden vevőnek írásbeli jótálás adatik!

Leggyorsabb elintézés.

Három évtized óta legjobb hírnevű cég.
HELMBOLD L. örökösei

ÉKSZERÉSZEK

Brassó, Weisz Mihály-utca 24. szám alatt. (Saját ház.)

Legnagyobb raktár minden-
nemű ékszerekben valamint
jeggyűrűkben bármily súly-
ban.

14 karátos Lorgnonláncok.

Hatóságilag fémjegyzett áruk. Legjutányosabb árak.

Kitűnően berendezett
javító-műhely.

Nagy raktár valódi arany
és ezüst sveiczi zsebórákban.

Évőszközök 18 próbás hi-
vatalosan fémjelzett áruk.

Ezüst és fémövek.
Régi övek ujjá helyreállítása.

Szolid és lelkisimenes
kiszolgálás.

Irodaszolga

megbízható, jó bizonyítvánnyal, azonnali belépésre kérestetik,
Ajánlatok a „Brassói kénsv- és műtrágyagyárnál délelőtt 10—
11 óra között személyesen nyújtandók be.

Raupert W. fogorvos műintézete

Weisz-Mihály u. 30.

Kezeskedik fájdalom nélküli fogoperatiokról, teljes vagy
részbeni elkabítás mellett kívárat szerint, a legújabb veszély
nélküli „Specialitát” nevű műszerrel. Művészi fogberakás inylemez
nélkül, legkellemesebb szilárd viselés, arany hidak készítése, arany
koronák a gyökerekre erősítve a legújabb amerikai rendszer
szerint.

Arany, platina, ezüst és emaille plombák, művészi állkapocs
pótlás, Obturatumok, szabályozó műszerek. Rendelő órák: 8—
12-ig és 2—6, délelőtt 8—12 szegényebb sorsuaknak mérsékelt
árak.

a cég alapított 1833-ban.

Gazdag raktárekiszerekben, arany- és ezüstne-
műben és szépválaszték schweiczi zsebórákban

Raktáron van Christofle-, I. minőségű berndorfi alpaca- és
China-ezüstnemű is az olcsóbb fajtából.

Megvétetnek arany- és ezüst-tárgyak, nemes kövek, gyöngyök
régí pénzék és mindennemű régiségek.

Szolid aranyozás, ezüstözés, nikelzés és vörös rézzel van
bevonás, villanyos úton.

Olcsó és gyors kivitele a fentnevezett szakmába vágó tár-
gyak javításának.

Vésések kőbe és fémekbe.

Különlegesség: egyesületi jelvények és alkalmi érmek készítése.

Olcsó! Tartós! Szolid!

Van szerencséma n. é. közönség, nagyrabecsült
építők és építőmesterek figyelmét ujonnan beren-
dezett és a legjobb segédgépekkel ellátott laka-
tos műhelyünkre legolcsóbb hajtó erővel (ben-
zinmotor) felhívni és ajánljuk magun-
kat minden e szakmába vágó munka
elkészítésére u. m. mindennemű épület
munkák, vas szerkezetek, bádóg mun-
kák, homlok, lépcső, erkély és
sír-rácszat egy szintén kapuk,
ajtók és ablakok a leggye-
rűbbtől a legfinomabb kivi-
telig. Javítások gépeknél
és gép részekenél, vas
és érc csavarás, acze-
bádóg-hengerrudak
és portal- torna

Takarék tüzhelyek.

tárgyak, töltő
szabályozó és szelelő
kályhák (több szobát
is fűthető).

Különösen figyel-
meztetjük a n. é. közönsé-
get mindenféle és legújabb
szerkezetű Takaréktüzhelyek-
ről álló nagy raktáromra.

Miután mindenkit a legszívélye-
sebben meghívunk, hogy gyártmányaink
jósága és olcsóságáról meggyőződjön,
vagyunk mély tisztelettel

Horvath S. és Conradt G.

gépészeti-építkezési és műlakatosság.
Hosszu-u. 17. sz. (Ó-Brassó.)

Gummi
és
halholyag

elsőrangú orvosi tekintélyek nyilatkozatai szerint a legmeg-
bízhatóbb és feltétlenül ártalmatlan óvszer urak és hölgyek
számára.

Ara tucatonként eredeti párisi csomagolásban:

Gummi elsőrendű gyártmány	0.80	6.—	frt
Halholyag kiváló finom minőség	2	8.—	"
Capottes americans (rövid)	2	5.—	"
Gyűjtemény uraknak igen célszerűen dobozok ban összeállítva	3	10.—	"
suspensorium	0.50	3.—	"
Párisi női szivacsok (Safety-Sponges)	2	6.—	"
Irigator teljesen felszerelve	1.80	5.—	"
Eredeti pessarium oclusivum (Peliporus) Men- zinga tanár szerint	1.80	2.0—	"
Vezető hozzá külön	1.5—	"	"
„Diana-öv”, szab havi baj elleni köt.	3.50	5.50	"
(minden hölgynek nélkülözhetetlen.)			

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl:

KELETI J.

cs. és kir. orvos sebészeti és mű kötszer gyáros

BUDAPESTEN, (Alapított 1878.)

IV., Koronaherceg-utca 117. 432 (14)

Aranyozás ingyen és bérmentve.

Ezen hirdetés ostalajdnosának vételénél 10% engedélyeztetik.

Ezen hirdetés tulajdonosának vételénél 10% engedélyeztetik.

SZTRAKA
TANINN
CSOKOLADÉ
mindenféle
HASMBENST
rögtön megszűntet.
Ize kitűnő
teljesen ártalmatlan
hatása biztos
Kapható gyógyszárakban
Brassóban: Roth V
urnál a „medvéhez”
ezintzett gyógytárban
továbbá Kelemen F.
Klein V, Stenner F.
uraknál és Reiner M.
gyógytárban Fekete-
halom.